

מה הן דרישות הבטיחות להובלת 16 ק"ג של קרח יבש?

קרח יבש מוגדר כחומר מסוכן לשינוע. הוא שייך לקבוצת סיווג 9. שינוע חומרים מסוכנים בכבישים מתבצע ע"פ דרישות תקנות שירותי הובלה, התשס"א - 2001. ע"פ התוספת השנייה לתקנות הנ"ל, רוב דרישות התקנות אינן חלות על כמויות החומר מתחת לסף. כמות הסף עבור חומרים השייכים לקבוצת סיווג 9, קבוצת האריזה III, הינה 1000 ק"ג. כלומר, שינוע 16 ק"ג של קרח יבש לא חייב להתבצע ע"פ דרישות תקנות שירותי הובלה. גם הדרישה לשימוש בכלי רכב מסחרי בעל היתר להובלת חומ"ס לא חלה במקרה זה.

יחד עם זאת, כאשר מעבירים קרח יבש בכלי רכב, יש לשמור על מספר כללי בטיחות. בין היתר, חייבת להיות הפרדה בין תא הנהג לבין האריזה של קרח יבש. האריזה חייבת להיות מקובעת כדי למנוע תזוזתה במהלך השינוע. האריזה חייבת להיות מאווררת היטב, כלומר, לא להיות סגורה הרמטית. הסיבה לכך היא שקרח יבש עובר המראה (סובלימציה), וקצב ההמראה תלוי בגורמים שונים, כולל טמפרטורת הסביבה וגודל שטח הפנים של קרח יבש. הוא יכול לנוע בין 1% ל- 8% לשעה, ואפילו יותר. כאשר האריזה סגורה לגמרי, נוצר בתוכה לחץ עקב המראת הקרח, דבר שעלול לגרום להתבקעות האריזה וגרימת נזק לכלי הרכב ולנהג.

יש להבטיח כי הרכב מאוורר היטב. קרח יבש הנו בעצם גז תחמוצת הפחמן במצב צבירה מוצק. גז זה הנו גז מחניק, והודות לכך שבתנאי סביבה רגילים יש לו תפקיד מכריע בוויסות מנגנון הנשימה. עליה משמעותית בריכוזו באוויר (לכ - 2.5%) עלולה להשפיע על תפקודו של הנהג ולסכנו. אם מובילים את הקרח בתא מטען, בתום הנסיעה יש קודם כל לפתוח את תא המטען ולאווירו לפני שהנהג או כל אדם אחר מתקרב לתא. אין להשאיר את האריזה עם קרח יבש בתוכה במקום סגור ולא מאוורר (כגון חדר) לזמן רב.

(ליבי קוסקס , 27749)

